

ŽIVI MATERIALI

Biopolje je sestavljeno iz kodičnega jedra ter informacijskega polja in stvariteljskega polja, ki uresniči informacijo, ko jo udejanji v materialni obliki, skozi katero se izrazi življenjska sila. Življenje je tudi v materialih, kot so voda, kamni in kovine, če imajo te snovi veliko življenjsko moč, to pa je mogoče doseči na več načinov. Bioinformacije iz okolice se zapišejo v snov, ko je v tekočem agregatnem stanju, in se v njej ohranijo, ko se material strdi. Po tem načelu smo izdelali žive materiale, ki bi jih lahko koristno uporabljali za izdelavo protetičnih izdelkov v zobozdravstvu in v industriji.

TEORIJA O SESTAVI BIOPOLJA

Biopolje je območje živih stvari, je bistvo ali vsebina vsake stvaritve. Sestavljajo ga kodično jedro ter informacijsko in stvariteljsko polje. Biopolje je tudi energijska stvaritev, mogoča je samo na podlagi vseh podatkov, ki so za vedno vtisnjeni, hranjeni v kodičnem jedru.

Kodično jedro je božanska iskra življenja, trezor podatkov, ki so za vedno vtisnjeni in shranjeni v njem. Vsebuje vse, kar je potrebno za nastajanje biopolja. Za lažje razumevanje bi kodično jedro lahko primerjali s semenom ali s klico v njem, v kateri so zasnove poznejše rastline. Kar je okrog klice tudi imenujemo seme, vendar to v svojem bistvu ni; je samo tisti prispevek, ki omogoča, da se klica razvije in oblikuje v rastlino. Informacijsko in stvariteljsko polje sta le tista prispevka h kodičnemu jedru, ki omogočata, da se ta uresniči kot struktura biopolja.

Kodično jedro je izvor biopolja in kot tak ne pomeni zgolj rojstva, temveč tudi napajanje celostne resnice biopolja, na podlagi katere to potem učinkuje. Je zelo trdoživo in prenese marsikakšen pritisk uničenja. Te pritiske pa zaznavamo kot motnje v biopolju, vendar pa to ne nastaja zaradi motenj v kodičnem jedru, temveč zaradi motenj v obeh poljih, po katerih se ne morejo nemoteno prenašati stvariteljski impulzi, ki izvirajo iz jedra. Jedro je najobstojnejša struktura v biopolju in zmore obnoviti vsakršno biopolje. Zmogljivosti jeder pa niso pri vseh biopoljih enake, zato se njihove kvalitete med seboj razlikujejo.

Kodična jedra imajo Intelkt, ki ga je vtisnil Stvarnik in so kot seme vržena v vesolje za generiranje biopolj vseh manifestacij. Intelkt poskrbi, da se informacije izvira materializirajo.

Informacijsko polje sprejme in razčleni posamezne impulze kodičnega jedra ter jih prevede v ustrezno informacijo, to pa nato prenese stvariteljskemu polju. Stvariteljsko polje potem oblikuje ustrezno stvaritev, ki se predstavi kot vsebina kodičnega jedra.

Preproste stvaritve vsebujejo manj informacij, bolj zapletene pa več, saj imajo več sestavnih členov v katere so vtisnjene. Stvaritev je vedno odsev, odtis informacij, ki so v njej zastopane. Nosilec informacij v biopolju je intelekt, njegova moč pa je odvisna od količine informacij v posameznem biopolju. Tako ima največji intelekt tista stvaritev, ki vsebuje največ informacij.

Informacijsko polje imenujemo tudi aura, in jo definiramo kot odsev informacij v prostor. To definicijo je praksa potrdila, saj se je aura generatorja biopolja, kadar smo v izdelek vgradili še več informacij, vedno povečala.

Stvariteljsko polje: Informacija, ki prehaja v stvaritev, se uresniči, ko se predstavi v materialni obliki. Ves čas prej je samo v latentnem stanju, v pričakovanju, da se popolnoma uresniči v vseh svojih oblikah, ki jih ima na voljo. V trenutkih stvarjenja vstopajo v materijo informacije iz informacijskega polja in jo vsebinsko oblikujejo.

Intelkt, ki je nosilec informacije, je še posebno buden ob samem oblikovanju ali vtisnjevanju v materijo, kajti od tega je potem odvisna kakovost materije. Informacija, ki se z materializacijo vtisne v materijo, v njej zamrzne, tako dobi trajno obliko in lastnosti. To je trenutek rojevanja in

uresničevanja tega, kar je bilo zapisano. Ko je snov v tekoči fazi, je v fazi stvarjenja, ko se strdi, je stvaritev končana.

Kodično jedro ter informacijsko in stvariteljsko polje imajo vse žive stvari v naravi. Izdelki človeških rok pa imajo navadno le auro ali informacijsko polje, vendar, če izdelek obogatimo z dovolj informacijami, dobi tak predmet intelekt in s tem še kodično jedro in stvariteljsko polje. S takim izdelkom potem lahko vplivamo na bioenergijsko strukturo snovi. To nam je uspelo narediti z biopoljem izdelka »Izvor«.

ŽIVLJENJE

Življenje je živa izvorna sila, ki zmore povezovati sestavine v celoto, tega pa ne zmore nobena druga sila. Najprej je obstajala ta mogočna sila v latentnem stanju. Želja po ustvarjanju pa je sprožila nastajanje manifestacij, skozi katere se življenjska sila lahko izrazi. Življenje je tista vitalnost, ki omogoča energiji gibanje, je pravzaprav energija v gibanju. Ko se to gibanje v manifestaciji ustavi ali prekine, pomeni to v resnici odmik sile iz manifestacije in s tem tudi njen razkroj na temeljne sestavine, ki jih je življenjska sila ali življenje samo prej vezalo v celoto.

Življenje je vrhovna sila, ki napaja celotno stvarstvo in se velikokrat izraža na način, ki ga človek ne doživlja kot predstavnika življenja. Življenje je tista substanca, na kateri temelji manifestativni in nam nevidni svet. V nevidnem svetu se pretaka življenje v še bolj izvorni obliki oziroma v večji količini, kot je potrebna za oživitve neke stvaritve. Življenje se ne pretaka le v organski materiji, kamor ga navadno umeščamo. Najdemo ga tudi v vodi, kot kemični subtanci, v mineralih, kamnu in kovinah.

Zato je življenje večstopenjsko, zavzema različne ravni. Najvišjo raven življenja pa predstavlja Izvor sam in kot tak lahko podarja življenje vsem. Življenje samo pa je povezano tudi z zavedanjem in čim popolnejše je, tem višja je dosežena raven življenja.

Življenje je gibalo vseh sprememb in s tem razvoja. V stvar ga vnaša narava sama. Človek tega ne more storiti, ker pa je sestavni del narave, je tudi sam nosilec življenja, torej orodje narave ali Izvora in zato le-ta skozenj lahko deluje. Življenje je odvisno od pretoka življenjske energije, človek pa lahko izboljša možnosti zanj tam, kjer je pretok moten in tako pripomore, da se v stvari življenje bolj izrazi ali zacveti.

Življenjska energija je odvisna od pretočnosti bioenergije skozi dimenzije in je stanje v biopolju. Z radiestezijsko metodo jo je mogoče izmeriti tako pri človeku, kot pri izdelku iz kovine, stekla, keramike, kamna itn. Če je življenjska energija pri človeku prenizka, pomeni, da ima zmanjšano sposobnost samozdravljenja, da ima porušen bioenergijski sistem, da se počuti slabo in da je po vsej verjetnosti bolan, oziroma so podani pogoji, da bo zbolel. Takemu človeku je mogoče pomagati na več načinov, vendar vselej le tako, da se v njegovem telesu dvigne nivo življenjske energije.

KAJ SO ŽIVI MATERIALI

Živi materiali so snovi, ki imajo visoko življenjsko energijo. Na prvi pogled se sicer ne razlikujejo od drugih snovi, vendar imajo v svoji strukturi zamrznjene informacije, ki nosijo življenje. Take zapise je mogoče vgraditi v vse materiale, ki so v trdnem stanju in so nastali iz tekočega agregatnega stanja. Posoda, ki je bila narejena iz živega materiala, v svoji strukturi vsebuje življenjsko energijo. Ko jo ljudje uporabljajo preide energija v hrano in z njo v telo, kjer učinkuje zdravilno, tako da telesu zviša raven življenjske energije. Iz živega materiala pa lahko izdelamo skoraj vse predmete, ki jih uporabljamo.

Naš planet je živo bitje. Vse na njem je živo, ne le ljudje, živali in rastline. Tudi voda na planetu je živa. Prav tako so žive kovine in kamni. Vsi ti materiali pa imajo svojo fazo rojstva, podobno kot druge žive stvari. To je trenutek, ko intelekt stvariteljskega polja vnaša v snov informacijo takrat, ko snovi prehajajo iz tekočega v trdno agregatno stanje. Ko se snov strdi, ostaja informacija v njej

zamrznjena, za vedno oziroma dokler je znova ne stalimo ali dokler ne razpade.

Žal se v talino zapisujejo vse informacije iz okolice, in ne samo tiste z visokim življenjskim potencialom. Če kovino talimo v bližini električnih grelnikov, dobi trajne bioenergijske zapise elektromagnetnega sevanja. Za takšno snov, ko se strdi, ne moremo reči, da je živa, saj ima kaotično biopolje.

Japonski znanstveniki so raziskovali kristale zmrznjene vode (ledu). Ugotovili so, da se je voda zapomnila vse informacije iz polja, ki so bile tam ob njenem rojstvu–prehodu v trdno fazo. Z elektronskim mikroskopom so fotografirali popolnoma različne strukture kristalov, ki so nastali iz Bachove glasbe, negativnih besed, zahvale itn. (glej članek Voda - živi informacijski sistem, Aura št. 160). Kristali ledu, ki so vsebovali zapise Bachove glasbe in zahvale, so bili živi, za druge kristale, ki so vsebovali kaotične informacije, pa bi lahko rekli le, da so bili informirani.

Materialom tako lahko tudi odvzamemo živost, jih ubijemo. Z izrazom mrtva voda označimo točno to – vodo, ki nima življenjske energije. Če smo ljudje potem v stiku s takimi snovmi, to ne mine brez škodljivih posledic.

KAKO NASTANEJO ŽIVI MATERIALI

Doslej poznamo štiri načine po katerih je mogoče izdelati snovi z visokim potencialom življenjske energije:

Prvi način je iznašla narava in je star več milijonov let. Tudi takrat so bile na planetu obsežne geomantične točke, območja, ki so imela močno povečano raven življenjske energije. Ko so na geomantičnem območju nastajale kamenine, bodisi kot sedimenti ali zaradi vulkanizma, se je energijski potencial iz okolice zapisal v strukturo kamna in tam ostal zamrznjen do današnjih dni. Takšno strukturo kamnin najdemo povsod, kjer so studenci z živo vodo. Ena od takih živih kamnin je na primer plastoviti volčanski apnenec na Kolovratu. Vsi potoki, ki tečejo s tega hriba, imajo živo vodo; to so ljudje vedeli že v preteklosti, saj so postavili na potoku Kamnica v Volčah dva bazena, kot so bili prepričani, z zdravilno vodo, ki sta delovala do druge svetovne vojne.

Če bi iz takih kamnov izdelovali posodo, bi njena uporaba učinkovala zdravilno.

Drugi način je uporabljala minojska civilizacija na Kreti, v obdobju palač, nekako v času 1700 - 1400 pred našim štetjem. Doslej so odkrili pet palač, in vse razen palače v Zakrosu so bile zgrajene na obširnih geomantičnih točkah, s premerom nekaj sto metrov. V Maliji in v Knososu so ohranjene lončarske delavnice, ki so še vedno postavljene na izjemno kakovostnih geomantičnih točkah. Največje presenečenje pa so ostanki peči za taljenje bronu v Phaistosu, ki še vedno stojijo na zelo kakovostni geomantični točki. Geomantične točke namreč izhajajo iz geoloških posebnosti zemljišča in ostajajo na istem kraju sto tisoče, lahko tudi milijone let.

Lončarska delavnica v Minojski palači v Maliji – Kreta, 1400 let pred našim štetjem, stoji na geomantični točki.

Ostanki peči za taljenje bronu v Minojski palači v Phaistosu – Kreta, iz obdobja 1700 – 1400 pred našim štetjem, so na geomantični točki.

Panoramski posnetek iste peči, ki je v ogradi - sredi slike.

Postavljanje bivališč in delavnic na geomantične točke pri Minojcih gotovo ni bilo naključno. Druge arheološke najdbe, kot je kipec kačje boginje, so našli v templju palače Knosos, natanko v središču geomantične točke, in darilna plošča v Maliji, ki je prav tako postavljena na geomantično točko, dokazujejo, da so Minojci zelo dobro poznali obstoj biopolja.

Ohranilo se je ogromno odlične minojske keramike, razstavljena je v arheološkem muzeju v Herakleionu. Vsa keramika ima še vedno živo strukturo materiala. Uporaba teh posod učinkuje zdravilno. **Bioenergijski potencial geomantičnih točk, na katerih so bile postavljene keramične delavnice, se je zapisal v tekočo fazo keramike. Tam je ostal ta zapis do danes, 3500 let za tem.**

Vse posode iz minojskega obdobja so imele zdravilno biopolje, ker so bile izdelane na geomantični točki.

Minojska civilizacija je bila uničena okrog 1300 let pred našim štetjem, ko je vulkanski izbruh raznesel otok Santorini. Velikanski val je v trenutku porušil vse palače na severu otoka, vendar ta katastrofa ni uničila njihovega znanja.

Na Mostu na Soči so v grobu iz halštatskega obdobja, datiran v čas okrog 500 let pred Kristusom, pred kratkim izkopali čudovito skodelico - »atiški skifos«, za katero se natanko ve, da je bila narejena v Atenah. Hrani jo tolminski muzej. Skodelica je narejena iz keramike z visoko življenjsko energijo, torej je bila tudi ta izdelana na geomantični točki. Prav tako so pred leti izkopavali na rimskem svetišču nad Kobaridom, ki ga datirajo v čas 200 let pred Kristusom. Najdeni so bili kipci grško – rimskih božanstev, upodobljenih kot votivni darovi. Kipci so bili izdelani iz bronu in imajo biopolje z visoko življenjsko energijo; to spet pomeni, da so bili vlti na geomantični točki. Kot kaže, se je znanje minojske civilizacije razširilo po vsej antični Grčiji in kasneje tudi po Rimu, vendar se je v zgodovini izgubilo in mi ga danes ponovno obujamo.

Tretji način za izdelavo živih materialov je zapis informacije, ki izhaja iz harmonične oblike predmeta.

Vsak naravni pojav ali proces je mogoče popisati z matematičnim izrazom, če poznamo njegovo bistvo. Matematični izraz je mogoče ponazoriti z grafom. Če izdelamo predmet, ki ima enako obliko kot graf matematičnega izraza ali naravnega procesa, ima tak predmet harmonično obliko in postane generator biopolja.

Eden od takih predmetov iz našega proizvodnega programa je na primer skleda »Bona dea«, ki je oblikovana po diagramu iz kvantne fizike in se nanaša na verjetnost in pogostost nahajanja elektrona na orbitali. V tehnološkem procesu izdelave sklede, je treba uliti tekočo glino v kalup iz mavca. Na stenah se glina delno strdi, ostanek pa se zlije, in tako dobimo obliko sklede. Ko je skleda še v tekoči fazi, ima harmonično obliko, saj je v kalupu. Biopolje te oblike ima že svoje stvariteljsko polje, njegov zapis se sprti uravnoteži s strukturo na novo nastajajočega materiala. Tako dobimo živi material iz energije oblike ne glede na kakovost biopolja v sami delavnici, kjer je bil izdelek narejen, žal to velja samo za harmonične oblike. Druge oblike namreč nimajo stvariteljskega polja. Imajo le informacijsko polje, to pa je prešibko, da bi nevtraliziralo na primer škodljive vplive elektromagnetnega sevanja od grelnikov električnih peči za žganje keramike. Vse to velja tudi za izdelavo steklenih predmetov - to smo preverili pri »steklenki Goldoni«.

Skleda »Bona dea« je narejena iz živega materiala.

Steklenka »Goldoni«, izdelek, ki je narejen iz živega materiala.

Četrty način, po katerem lahko naredimo živi material, je z uporabo generatorja biopolja; to nam je uspelo le z izdelkom »Izvor«, ker ima stvariteljsko polje premera 12 m. Drugi generatorji biopolja iz našega programa imajo namreč le informacijsko polje, ki pa ne premore dovolj moči, da bi prodrlo v talino kovine. Za povečanje živosti vode pa zadostuje že kakovostno informacijsko polje.

Ta način je zelo praktičen, ker v delavnicah in laboratorijih ni treba ničesar spreminjati. Zadostuje že, da blizu talilne peči postavimo generator biopolja, ki zapiše informacije v tekoče agregatno stanje snovi.

ZOBNA PROTETIKA

V laboratoriju zobozdravstvene ambulante na Primorskem smo v stvariteljskem polju izdelka »Izvor« ulivali protetične izdelke iz kovinskih zlitin, pekli keramiko in stiskali akrilatne mase.

V zobni protetiki uporabljajo kovino za nazidke – žebličke, ki jih vdelaemo v korenino zoba, zobne prevleke in za mostičke, akrilatno maso - roza material na protezi, pa uporabljajo kot podlago za popolne in delne proteze, keramika pa je navadno nanesena na kovinsko podlago.

Pri vseh materialih so se v tekočo fazo zapisale bioenergijske informacije generatorja biopolja. V trdnem egregatnem stanju, to je v dokončanih protetičnih izdelkih, pa je ostal zapis shranjen, zamrznjen za vedno.

Vse proteze, ki jih vdelaemo v telo, so bile izdelane iz tekoče faze, in ta se je pozneje strdila. Za taljenje kovin in plastike pa uporabljajo električne grelnike, tako se v vse te materiale, že v tekoči fazi, zapišejo energijske informacije elektromagnetnega sevanja, ki so kaotične in nimajo živosti. Tako ima na primer zobna prevleka iz kovine, ulita po starem postopku, v običajnem okolju, škodljivo sevanje, podobno tistemu, pod žicami daljnovoda z napetostjo 420 000 V; taki so transportni daljnovodi, ki tečejo čez Slovenijo, v sosednje države. Tako biopolje je mrtvo. Vsi organi v telesu imajo živo biopolje. Ko v telo vdelaemo protezo, ki ima kaotično, mrtvo biopolje, jo skuša telo izločiti, tako kot izloča vse mrtve reči. Raziskovalci so z elektronskim mikroskopom opazovali, kaj se dogaja na energijsko mrtvi protezi za umetni kolk. Proteza je bila narejena iz kovinskih zlitin. Organizem je začel raztapljati kristalna zrna zlitine. Lahke kovine je raztopil in izločil iz telesa, težkih kovin pa ni mogel raztapljati in so se nabirale na mejah med zrn. Površina zlitine je postajala porozna in je čedalje bolj razpadala. Okruški kristalnih zrn s težkimi kovinami so začeli potovati po krvnem obtoku in ga zastrupljati.

Zobna prevleka, ki smo jo izdelali po našem postopku, v kateri so bile shranjene bioinformacije, ki nosijo življenje, je imela živo biopolje, podobno biopolju zdravega zoba, zato smo take snovi poimenovali »živi materiali«. Ne vemo še, kako bi organizem sprejel proteze narejene po tem postopku, vendar logika pravi, da je vredno raziskovati v to smer. Živi materiali imajo obetavno prihodnost, zaradi svojih bioenergijskih lastnosti. Aura omenjene »žive« zobne prevleke, ki je imela premer enak velikosti človeškega telesa, je nevtralizirala vse škodljivo sevanja in takoj vitalizirala vodo. To pomeni, da je protetični izdelek postal generator biopolja, ki človeka varuje pred škodljivimi vplivi sevanja iz okolice, na primer pred škodljivimi vplivi mobilnih telefonov. Če bi jedli energijsko mrtvo hrano, ali pili tako vodo, bi jo biopolje zobne prevleke znova oživilo.

UPORABA »ŽIVIH MATERIALOV«

Vsi materiali na Zemlji so bili nekoč v tekoči fazi, torej so bioinformacije povsod. Nekatere od teh so sicer kaotične, vendar ni razloga, zakaj ne bi vsega, kar potrebujemo delali tako, da bi v izdelke včlenjevali informacije, ki nosijo življenje. Če bi to naredili, ne bi bili prvi, saj so že Minojci izdelovali vse predmete iz keramike in bron iz živih materialov.

Poleg zobne protetike bi lahko izdelovali iz živih materialov tudi druge proteze za telo. Če bi postavili ustrezne generatorje biopolja v bližino peči za izdelavo posode iz keramike, stekla in

kovin, bi imela vsa posoda zdravilno biopolje, ki bi izboljšalo zdravstveno stanje populacije. Iz živih materialov bi lahko izdelovali še nakit, sestavne dele avtomobilov, letal, vesoljskih plovil. Po enakem postopku, bi vdelali živost v beton, malto in v druge gradbene materiale. Našemu umetnemu okolju, ki se mu zaradi razvoja civilizacije ne bomo mogli ogniti, bi tako vrnili domačnost in živost naravnega okolja.

Pri raziskavi živih materialov so sodelovali gospa Marija Cetina, revija Aura, in zobozdravstvena ekipa. Vsem se iskreno zahvaljujem.

Franc Šturm